

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nemška omika ali ka-li?

»Slov. pevsko društvo« je imelo v nedeljo svoje občno zborovanje, kakor mu ga je po pravilih vsako leto treba, in ob enem je priredilo tudi javno veselico v Mariboru. Lepo petje sliši vsak človek z veseljem in pevska društva se pečajo po navadi pičlo malo s politiko. Človek bi torej mislil, da tudi njih veselice niso nikomur na poti: kdor ne mara za petje ali ne mara za tako petje, on ne gre na veselico in za-nj je tako konec pravde. Drugače pri veselicah »slov. pevskega društva«. Le-te je treba napraviti v kakem večjem kraju, ker so na manjših krajih nemogoče, toda večji kraji naše dežele so mesta in še kolikor, toliko tudi nekateri trgi in le-ti se vam branijo slov. petja in slov. denarja.

To je skorej neverjetno in vendar je tako resnica. Da ostanemo pri letošnji veselici našega izbornega društva, kaj so vse »naši« Nemci počeli, da bi je ne bilo v Mariboru! Več mesecev se je že upilo po krčmah in nemških listih zoper njo, češ, da je Maribor »nemško mesto« in torej v njem ni prostora za slov. petje. Naj-huja je pri tem bila »vahtarica« v Celji in pa nemška glasila v Gradci. »Mariboržanka« se je iz kraja še držala precej mirno in mislili smo, da ostane taka do konca, ali to se ni zgodilo. »Vahtarica« je preveč upila, da je v Mariboru nemščina v nevarnosti in celo občinski zastop na Ptuji je mislil, da mora kaj storiti, da se reši nemščina v Mariboru. Zato je sklenil v javni seji odpustiti vse godce, ki imajo na Ptuji kako mestno službo, ako gredó gost v Maribor, se ve, da za dober denar.

»Mariboržanka« po tem takem ni mogla izostati in nje češki lastnik, Polde Kralik, je vsprejel v nje predale članek, ki bje prav v lice nemški omiki in mi znamo, da je prave Nemce, kolikor jih je v tem mestu, sram besedij, stoječih v tem članku. V poučenje naših bralcev pa jih postavimo le-sem v slov. glasu: »Dnes

se obhaja v ozidji našega mesta veselica, prirejena od naših narodnih nasprotnikov. Nemškim prebivalcem te nemške občine pripadel bi torej posel gospodarja, kateri svoje goste prijazno vsprejme ter jih pristrčno pozdravlja, ko so v njegovi hiši. Tega posla pa Nemci, da-si so sicer jako gostoljubni, ne morejo vsprejeti, kajti spominjajo se ljute ljubeznjivosti, s katero Slovenci vsprejemajo nemška društva v svojih selih in čustva boli in jeze grabijo pri tem njih srca. Neprošenim gostom nikar »dobro došli!«

Nemci se spominjajo, s kako neizmernim studom in zasmehovanjem Slovenci vse, kar je nemško, v svojih listih in ne samo v slovenskem, ampak tudi v nemškem jeziku grdiyo in oskrunjajo; Nemci se spominjajo, kako ravno ti listi vsako nemško veselico, ki jo napravijo v svoji domačiji, s hudobnimi in zasmehljivimi opombami spremljajo; Nemci se spominjajo, da so predali teh slov. listov skorej prepolni ovadeb in sumničenja zoper Nemce. — Neprošenim gostom nikar »dobro došli!«

Nemci uvidijo namen teh, ki prirejajo slov. veselice na nemških krajih. In kakor ta gospóda osreči včeraj Celje s svojo ljubeznjivostjo in dnes Maribor s svojim obiskom, češ, da ste ti mesti slov. posest, tako bi jutri v Gradci radi peli svoje pesmi in razprostrli svoje pevske zastave, naj bi vša Slovenija, pač le v njih domišljiji obstoječe kraljestvo, ukaje izpoznala, kako daleč sega slov. jezik. — Neprošenim gostom nikar »dobro došli!«

Kdo je pregnal mir iz teh krajev, kdo je zasejal sovraštvo in neslogo, kdo razširja brezdno med Nemci in Slovenci ter redi medsebojno ogrénjenje? Kdo drugi če ne ščubarji in šuntarji slov. pokolenja, kdo drugi, kakor neumorni oznanjevalci slov. veličasti in velikosti? Rad prizna Nemec sosedu njegovo pravico, rad mu pomore v sili in stiski, toda to mirno razmerje ni ljubo nekaterim gospodom in radi bi ga razdiali za vsako ceno. Neprestano in ne oziraje se na sredstva za to,

stiskajo po prevzetnih terjatvah in ne zaslišanih zahtevah nemštvo. Težko leži ta prevzetnost slov. ščubarjev na miroljubih občinah naše spodnje dežele. Mera potrpežljivosti in prizanašanja je že prepolna do vrha: Nemci ne bodo in ne morejo teh naskokov od te strani dalje strpeli s hladno krvjo. — Neprošenim gostom nikakor »dobro došli!«

Tako je vsprejelo glasilo, katero ima Polde Kralik v svojih rokah, slov. pevce; več lažij in več neolike bode v malih vrstah še težko kje najti. Dobro je pri tem še samo to, da prebivalci našega mesta niso doma — v češki kraljevini. Resnica je, da se naše veselice niso, vsaj ne v izdatnem številu vdeležili, ali nihče je ni motil in kateri so se je vdeležili, ti so je bili veseli in so z nami vred polni hvale — slov. pesmi in slov. olike.

Cerkvene zadeve.

Srebrna sv. meša v Konjicah, dne 19. julija 1893.

(Dalje.)

Napočilo je veselo jutro, v sredo dne 19. julija. Bil je krasen, od Boga posebno blagoslovljen dan. Od vseh strani, tako domače, kakor sosednjih župnij, se je zbiralo verno ljudstvo, ki je bilo zvedelo, da bode ta dan v Konjicah petindvajsetletnica ali srebrna sv. meša. Že pred zoro čakali so pri cerkvenih vratih cerkvenika, ki jih ima odpreti ob veseli jutranjici. Ko so se jim vrata odprla, hitele so verne ovčice tje, kamor tako radi hodijo se krepiti in moči nabirat za duhovno vojsko — k spovednicam. Čč. gospodje spovedniki imeli so celo drago jutro dovolj opravka. Med tem služili so čč. gg. tovariši našega vlč. gospoda nadžupnika svoje srebrne sv. meše v spomin, da so ravno ta den pred petindvajstimi leti bili v mešnike posvečeni. Več sto vernikov je sprejelo ta den sv. obhajilo, ki se je darovalo posebno za naše gospode jubilate. Bog le usliši vse, ta den iz Konjic v nebesa poslane prošnje!

Slovesen vhod bil je odločen, na pol osmo uro. Pred nadžupniščem zbrala so se belo oblečena dekleta »križevske družbe« z družbenim križem na čelu; za njimi belo oblečene šolarice s prekrasnimi šopki za čč. goste. Vseh družic je bilo do 120, a vernega ljudstva brez števila. Prihiteli so med tem tudi sosednji veleč. gospodje gosti: J. Žičkar, župnik Vitanjski, J. Bezenšek, župnik Čadramski, M. Karba, župnik Žreški, A. Slatinšek, župnik Šentjurski in V. Tamše, župnik Prihovski. Zdaj stopi iz krdela belo oblečenih devic vrla Lipakova Ančka, da pozdravi v imenu »križevske družbe« zbrane gospode in se jim zahvali, da so si ravno Konjice izbrali, da obhajajo tukaj svoje srebrne sv. meše. Omenila je pridna govornica, da ostane ta den nepozabljiv vsem Konjičanom, posebno pa »križevski družbi«, katere naj bi se blagovolili še gospodje jubilanti spominjati v svojih molitvah. Za prisrčen pozdrav so se zahvalili preč. g. kanonik Bohine, kateremu je bila Ana Napotnik poklonila prvi šopek. Nato je pozdravila marljiva učenka v imenu šolarjev došle gospode, želeč jim, da jih ljubi Bog ohrani še 25 in več let, vabeč jih, da pridejo obhajati tudi svoje zlate sv. meše v Konjice; ona je podala svoj šopek preč. g. kanoniku dru. Križaniču. Zdaj pa se še oglasi drobna nežna deklica, ki je bila našega premil. knezoškofa na den blagoslovljenja nove »križevske kapele« tako neprestrašeno nagovorila. Ta je izročila svoj šopek vlč. g. nadžupniku, želeč, da,

kakor so jih spremljala belo oblečena dekleta pred 25 leti k prvi sv. meši, da bi jih blizo tako vse spremljale še čez 25 let ob petdesetletnici k zlati sv. meši, sklenivši: »Enkrat pa po dolgem, zaslug polnem življenju, naj Vas ravno tako, kakor me zdaj v cerkvo, spremijo nebeški angelji v sveta nebesa, k pastirju vseh pastirjev, k Jezusu Kristusu«. Marsikateremu navzočih je pri teh besedah, ki so prišle iz ust celo nedolžnega otroka, igrala svetla solza v očesih. Bog daj, da se njena voščila izpolnijo!

(Dalje prih.)

Svečanosti pri Sv. Lovrencu na Dravskem polji.

V naši vladikovini ne bode gotovo fare, v kateri bi se tekom enega leta vršile tako znamenite slovesnosti, kakor so se ravno v Šentlovrenški. Koncem majnika je bil tukaj sv. misijon, kateri so vodili čč. oo. lazaristi gg. Mazur, Kovalik in Kitak. Dne 27. julija pa je bila le redka slovesnost dan danes, namreč zlata sv. maša, katero so darovali čast. gospod župnik Frančišek Rath. Mnogo se je zbralo čč. gg. duhovnikov od daleč, kakor velečastiti gospod častni kanonik in dekan iz Hoč, M. Stranjšak, častni kanonik in dekan Bistriški, vlč. gosp. Hajšek, dr. L. Gregorec iz Nove cerkve, dr. J. Mlakar, tukajšnji rojak iz Maribora, g. župnik iz Žavca, M. Koren itd. itd., da sosedov ne omenjam. Že na večer pred slovesnim dnevom bilo je vse praznično pri Sv. Lovrencu. Skoro vse hiše, kakor tudi cerkev in šola so bile okrašene s slovenskimi, cesarskimi in deželnimi prapori. Hvale vredno je to. Tu so očito Lovrenčani pokazali, da so Slovenci, ker vsak se je čudil tolikim slovenskim praporom in da so tudi pravi katoličani, ker so tako počastili svojega dušnega pastirja. Na sam slovesni dan pa se je kar trlo ljudstva. V slovesnem sprevodu od mnogo belo oblečenih deklet, spremljani in od duhovnih bratov iz farovža v cerkev, kjer je bila pridiga. Govorili so vlč. g. kanonik dr. L. Gregorec. Iz krasnega, temeljitega govora omenim samo to, da je zlatomašnik mnogo storil za cerkev in kakor pesnik pravi:

»V Framu cerkev sveti Ani
Njihov trud postavil je,
Z Bogom lelos še, župljani,
Misijon vas spravil je;
V cerkvi, šoli, spovednici
Je njih dela mnogi sled,
Kvišku vabijo njih kloui
Štiri družbe, tretji red.

Ne bom našteval vsega, ker je tako znano. Po zahvalni pesmi spregovorijo še č. g. župnik Fr. Rath sami ter v lepi besedi razložijo ljudem pomen tiste palice, katero imajo zlatomašniki. Zares pomenljiva je palica zlatomašnika!

Kakor je pa bila vzpodbudljiva cerkvena slovesnost, pri kateri je sila mnogo župljanov, kakor tudi sorodnikov g. zlatomašnika pristopilo k mizi Gospodovi, tako zanimljiva je bila tudi potem veselica! Da, veselica je bila v pravem pomenu besede zlata maša gosp. župnika. Tam pa imamo zahvaliti g. zlatomašnika za izvrstno postrežbo in pa da so tako izvrstnega nazdravičarja si izbrali, namreč Cirkovskega gospoda kaplana Fr. Korošca. Nikakor ne smem zamolčati tudi izvrstne godbe šestih Serajnikov, katero so nam preskrbeli iz prijaznosti ti za vse dobro vneti in navdušeni veščaki na goslih in drugih godalih. V cerkvi pa so peli čč. gg. kapelani. Zares, to je bil »dan, kateri je napravil Gospod«. Napivalo se je, da je bilo veselje in tudi pri tem se nabralo za družbo sv. Cirila in Metoda, kakor tudi za domačo knjižnico šolsko precejšnja svota denarja. Gospodu zlatomašniku želeč najboljše zdravje in še mnogo let — pristopim k tretji slovesnosti k primiciji ali novi maši.

Gospodarske stvari.

(Konec.)

V drugo je treba, da gospodar vé, umno prihranjevati travo in deteljo za sušenje, za zimo. Mora se toraj tudi kaj drugega poiskati za živino in res, dosti različnega blaga je na polju in v vinogradu. Sicer je sitno, zel muliti in neprijetno, a prihrani ti mnogo sena, je tečna piča in gospodinja bo mleko le hvalila. Druge stvari se vsejejo ali posadijo n. pr. mešanica, strniščna krma vsake vrste, koruza, seveda tudi služijo storži ali koceni, perje in listje, repa in še mnogo enakih delov rastlin v krmljenje. Kdor pa hoče v resnici obilo sena za zimo prihraniti, mora precejšnjo vrsto drugih stvari pripravljениh imeti, ki mu travo nadomestujejo. Toraj je o pravem času treba skrbeti, da se take rastline tudi gojijo.

Poleg že imenovanih je pripravno za krmljenje strniščno žito, ogrščica, ajda. Brž pa, ko se približuje čas setve, morajo biti semena že pripravljena, kajti če se le par toplih dni zamudi, prideš s setvijo prepozno in hasna ne boš imel, temveč zgubo. Še celo v pozni jeseni ne kaže celo s senom krmiti, dokler je na polju kaj surovega. Čeravno so stebela korusa že bela in bi mislil, da so že spridena, niso še za steljo: če se zasekajo in z osoljeno vodo poškropijo, so še prav dobra krma. Tako je tudi z drugimi odpadki na njivi. Dokler jih ni mraz umoril, dajo se še porabiti.

Kdor pa ima pašnike, naj pusti živino na prostem, dokler more, seveda le v pozni jeseni, le ob lepem vremenu. Še le, ko je tu vse popaseno, če ni več dobiti na travniku, naj začne redno krmljenje v hlevu s suhim. Kdor je po letu le nekoliko premeteno ravnal, imel bo zdaj ne majhen kup sena, otave, detelje, slame, poleg tega pa še celo vrsto drugih, izvrstnih stvari za svojo živino. Ne bo mu treba skrbeti, kam bi se na spomlad obrnil, da bi »vredno« dobil kak voziček krme.

Zgodi pa se le prevečkrat, da se premalo varčuje, ali da tudi pri vsem varčevanju krme le malo hodi in tu je treba tretjega načela: nakupi si potrebne stvari, dokler je po ceni. Tako je koruza, oves, (zób) grašica, otrobi in še marsikaj drugega o svojem času vredno, a ko sila pritiska, poskoči seveda tudi cena. Ne bo torej brez vsega hasna in dobička, če se take stvari po ceni nakupijo, dobro obvarujejo in često pregledajo, da se ne spridijo. Če pa nikjer ne najdeš prodajalca, pojdi v kak mlin in tam boš gotovo našel nakopičene otrobe, koruso in dr., kar si tudi lahko po nizki ceni pridobiš. Semena, rastline same, žito, moko, seno itd. bi že še plačal, če se dobi po ceni, a pošiljanje, to mi je le predrago. In res! V tem kraju je ta stvar dober kup, v onem druga, umen gospodar bi rabil to in uno, pa vstraši se stroškov za vožnjo!

To so višji možje že zdavnej uvideli, preračunali, a pomagati dolgo niso mogli. Pa postavili so se za blagor kmeta, niso mirovali poprej, da so vsaj nekaj dosegli, kar je in bo marsikomu v korist. Stvar je namreč ta: če zveš, da je v kakem dalnjem kraju to ali ono, kar bi si rad za gospodarstvo preskrbel, in če si jo potem naročiš, stala te bo vožnja blaga manje, kakor bi inače bilo. Take stvari so n. pr. semena, krma, stelja, gnoj, otrobi in podobne stvari.

Vinogradnikom.

Več kmečkih posestnikov iz Ptujskega, Ormoškega in Ljutomerskega okraja namerava letos septembra meseca napraviti izlet na Bizeljsko blizu Brežic, da si ogleda tamošnje izvrstne ameriške nasade. To je res hvalevredno, da se ljudje zanimajo za ameriško

trto, ker potrebno bode, da se te kulture prav resno in še v pravem času poprimemo.

Na Hrvaškem so prejšnji vinogradi deloma pokončani in v Završkih vinogradih širi se trtna uš tako, da v par letih ne bomo našli mnogo prejšnjih nasadov.

Okrajni odbor Ptujski pospešuje take izlete in je tudi letos pri južni železnici izposloval na polovico znižano ceno za vožnjo do Brežic in nazaj. Ti stroški znašajo nekaj nad 5 gld. za osebo.

Ta izlet uredil bode se tako, da posameznik ne bode zamudil več, kakor en dan. Da se pa zaradi voz-nih listov izve število vdeležnikov pravodobno, bode potrebno, da se oglasijo posamezniki vsaj do 25. avgusta t. l. in to pri g. Antonu Gregoriču, posestniku v Ptui. Dan odhoda bode se posebno naznanil.

Sejmovi. Dne 11. avgusta v Sl. Hartmansdorfu. Dne 12. avgusta v Veržej in pri Sv. Juriji v Slov. goricah. Dne 14. avgusta na Ptujski Gori. Dne 16. avgusta pri Sv. Vidu nižje Ptuja, v Sevnici, v Vuzenicah, v Mozirji, v Lembahu, v Strassu. Dne 17. avgusta v Jarenini, pri M. B. v Brezji in v Kapelah.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Nova sv. maša.) Ne morem si kaj, da Vam, gosp. urednik, ne bi poročal o prelepi in redki slavnosti, ki se je vršila dne 30. julija v tukajšnji mestni župni cerkvi. Daroval je namreč tega dne svojo prvo sv. mašo preč. gospod novomašnik Tone Postružnik, sin tukajšnjega uradnika. Pridigoval mu je preč. gospod Ignacij Joherl, župnik v Feldkirchnu pri Gradci, novomašnikov rojak, ki je sam pred 23 leti primiciral v Ptui. Od tistega časa tukaj ni bilo enake slavnosti, ker nemškutarji, katerim večina prebivalcev našega mesta pripada, že od nekdaj niso vneti za sv. vero in je pri njih najti vse drugo prej nego verski duh. Pač pa vlada uzoren duh v rodoljubni Postružnikovi rodbini, iz katere je vzrastlo pet sinov, ki zastopajo pet različnih stanov. Najstarejši sin Rudolf je davkarski pristav, Gustav se je posvetil trgovskemu stanu. Tone je ravnokar postal duhovnik, Ivan je častnik, najmlajši sin Jože pa obrtnik, namreč knjigovez; edina hčerka pa se je posvetila gospodinjstvu. Gotovo je malo takih rodbin, posebno uradniških, v katerih bi bilo toliko stanov zastopanih, kakor v Postružnikovi rodbini. Pa še ene prelepe lastnosti ne smemo zamolčati, katera se nam tako očitno kaže kri Postružnikovih, to je njih rodoljubno mišljenje. Stariši niso pozabili svojega slovenskega rodú in jezika, nego so poleg sv. vere najdražjo svetinjo izročili neoskrnjeno tudi svojim sinovom, ki so prav vrli Slovenci in bodo gotovo, kakor njih skrbni oče, ostali zvesti in delavni sinovi matere Slovenije. To tukaj posebno povdarjam, ker se še ravno dandanes med uradniki, ki jih je slovenska mati rodila in slovenska zemlja izredila, nahaja, žalibog, ne malo število sramotnih izdajalcev rodú in jezika svojega, kateri na najgrji način in vsepovsod sramoté in črnijo naš mili slovenski narod, iz katerega so bili vzrastli. Tembolj pa velja čast tistim, ki so kot značajni možje vsikdar in v vseh stiskah ostali verni sinovi svoje slovenske matere. — Gospodu novomašniku pa daj mili Bog mnogo, mnogo let neutrudnega delovanja v čast Božjo in v slavo ljubljene slovenske domovine!

Iz Ljutomerske okolice. Na vse kriplje se je nadučitelj narodne šole pri Sv. Petru zraven Radgone trudil, v Ljutomersko narodno šolo nemčurskega vodjo vsiliti; in skoro se mu je že posrečilo. Ali človek misli,

in Bog obrača! Iz njegove mešanice ni bilo nič. Hvala Bogu! Zdaj pa čujemo, da ta »Orehovski gardist« se zelo trudi po inšpektorskeji časti za šole v Ljutomerškem glavarstvu. To bi bilo po njegovem in »Orehovca« godu, ne pa po godu slovenskih kristjanov in v korist napredka v šoli. Tega gospoda imamo še od taistega časa v dobrem spominu, ko je Slovence, kateri nemščine ne tlačijo, primerjal s pasočo živinco, privezano h kolu. To je dovolj. Lepi nadzornik bi bil to za slovenske šole (nemško pa tudi njemu ne gre prav gladko); naj raje gleda na to, da bodo Sv. Petra šolarji vsaj to zastopili, kar v slovenščini v malih urah beró. Do zdaj prav za prav ne vemo, kateri jezik Sv. Petra mladina po dovršeni šoli govori; — gotovo »bisel dajč«, »bisel bindiš« in v pravo nič! On je do zdaj nemški »kultur-träger«, šopiri se, kakor da bi kaj bil in se proti drugim učiteljem ponaša, da je groza! Slovenski učitelji ne volite takih gospodov v »šolski okrajni svet«, imate dosti pridnih in poštenih narodnjakov! Kedaj bo temu šolska oblast konec storila? In vi slovenski zastopniki v okrajnem šolskem svetu spite? Kaj hočete početi, da bo drugače na šoli? Mislite, da ste v to voljeni, da z glavo kimate, če vam gospod nadučitelj pri Sv. Petru kaj »prav pametnega« predlaga? Ne bomo mirovali, predno ne bo konec temu!

Iz Celja. (Katoliškemu podpornemu društvu) za vzdrževanje šole šolskih sester v Celji so blagovolili darovati, oziroma letnino plačati sledeči p. n. č. gg. udje: Milostljivi knez in škof Mihael 25 gold., Celjski okrajni zastop 200 gld., Celjska Posojilnica 150 fl., Fr. Ogradi, opat 50 gld., Posojilnice: v Konjicah 25 gld., v Makolah, v Žalcu po 20 gold., v Vitanji 15 gold., v Šoštanj 10 gld., duhovniki v Konjicah o 25letnici po g. Žičkarju, župnik 17 gold., Cerjak, kaplan na Slatini, nabral 15 gld., pri instalaciji g. Jurija Purgaja, duhovniki zložili 10 gld. 20 kr., Peter Erjave, župnik v Trbovljah 10 gld., Karol Gajšek, čast. korar, dekan 9 gld., Vinko Kolar, kaplan v Paki 6 gld., Drag. Hribar, tiskar, Mat. Sternad, župnik v Ljubnem, dr. Jož. Muršec, profesor v pokoju, Val. Mikuš, kaplan v Št. Juriji, Liza Stampe, posestnica, Anton Ribar, župnik v Št. Vidu, Ant. Hajšek, čast. korar in dekan v slov. Bistrici, dr. Ivan Dečko, odvetnik, Ant. Balon, župnik na Vranskem, Iv. Vreže, katehet po 5 gld., Blaž Rotnik, duh. v pok. 4 gld. 20 kr., Fr. Dimec, posestnik pri Sv. Ani 4 gld., Jernej Voh, dekanijski nadžupnik v Konjicah, Maks Pletersnik, c. kr. profesor, Ljud. Šellander, c. kr. uradnik v pok., Fr. Lipovšek, posestnik v Medlogu, dr. Anton Žižek, zdravnik po 3 gld., Mart. Bratanič, Blaž Dobida, Boštj. Selišek, posestnik v Celju, Mih. Jerovšek, notarski kandidat, Ant. Kosi, c. kr. profesor, Mat. Šah, črevljar, neimenovana, Ferdo Kager, pasar, Jan. Berglez, župnik v Artičah, Fr. Cernšek, kaplan v Št. Vidu, Alojzij Šijanec, župnik v Negovi, Lovro Vošnak, župnik v Št. Juriju, Ant. Reich, c. kr. finančni oficijal, Jan. Šmid, bukvovez, Jože Dekortj, kaplan v Št. Juriju, Andrej Urek, župnik na Polzeli, Jozefa Štuler, hiš., neimenovana oštarica, Ivanka Žižek, zdrav. soproga, Mat. Murn, hišni posestnik, Neža Pfeifer, hiš., Mar. Farčnik, prid. gospodinja, Liza Marot, zasebnica, Al. Stožički, hiš. po 2 gld. Volila po umrli: Neži Stolec, Urši Zupanc, Tom. Jeretince, Neži Šribar 349 gld. 58 kr., pri tomboli 16. aprila in gledališki igri 27. in 30. julija 132 gld. 40 kr., več skupaj 5 gld. 58 kr. Bog povrni vsem dobrotnikom.

Iz Remšnika. (Hud vihar.) V soboto, dne 29. julija zvečer ob osmih privihrale so med gromom in bliskom težke megle na južno stran Radla. Dobro pol ure je vihar stal na enem kraju. Ropot in hrušč je že naznanjal, da je hudournik. Šesteri kmeti: Goznik, Pušnik, Kepec, Pokržnik, spod. Lesjak in Znabel so po toči

hudo trpeli, ker jim je vse pobila in zemljo odnesla. Deževalo pa je v istem kotu tako, da so se polovnjak tolste peči po vaškem potoku kotale. Brvi je voda do Drave skoro vse odnesla in Gubenov mlin, ki je precej daleč od potoka na hribu, je podkopen in celo v stran visi in se hoče podreti. G. predstojnik Milhberger šel je pred viharjem na ves po opravkih in je moral do ednajste ure v mlinu čakati, dokler ni voda odtekla, da je zamogel po lestvi, katero so domači čez potok vrgli, domov iti. To je bil hudournik, kakoršnega že mnogo let ni bilo v naših krajih. Ljudje pravijo, tako je moralo enkrat priti, ker pri enem od zadetih kmetov ni družega slišati, kakor kletev in tepenje. Ob nedeljah in praznikih mesto v cerkev iti se mož in žena tepeta in grozno preklinjata.

Iz Orehovec blizu Radgone. V številu 29. cenjenega lista nas je g. dopisnik za srečne imel, kateri smo blizu »Orehovega preroka«. Ali še se spominjamo njegovega pisma v štev. 6 tega lista, kako se je bahal s svojo pametjo, vse druge pa je za črne osle imel. Dragi bralci, jaz Vam bom na uho šepnil, zakaj smo tako srečni. Ker je tu mladina tako izrejena, da človeka srce boli, če sliši, kaj vse se »v orehovi lipanji« godi, kjer so ključavnice skoro brez pomena; odkar so se navadili »gasiti«. Pa kaj še le, če bo naš »fajerberski hotman« mladino po nedeljah popoldne po cesti sem in tje gonil, ne da bi v cerkev k nauku šli! Ali kaj v cerkev? Mar ne vemo, da kateri črnih ne trpi, tega tudi v cerkvi ni, in taki tudi svoj materni jezik zametuje in se z drugim ponaša, ki ni njegov. Potem pa v nemških časnikih narodnim možem »podtika«, česar je sam najbolj vaje. Jaz bi mu svetoval, naj se briga bolj za svoje domače, črne in narodne može pa naj pri miru pusti.

Iz Dola pri Hrastniku. Tudi tukaj ustanovili smo »bralno društvo«. Že začetek kaže, da bode društvo prav lepo uspevalo. Nekaj domačih rodoljubov stopilo je skupaj in vložilo precejšnjo svoto, s katero smo poravnjali prve stroške: plačali smo za celo leto stanovanje, — ker v gostilni nam bralno društvo nič ne dopada — omislili smo si nekaj časnikov in lepo hišno opravo. Knjižnica šteje že zdaj v začetku čez 209 knjig. 39 knjig nam je poslala tudi slavna družba sv. Cirila in Metoda, 33 knjig pa družba sv. Mohorja, torej njima izrekamo tukaj javno prisrčno zahvalo. V nedeljo dne 13. avgusta popoldne pa priredimo veselico in l. občni zbor s sledečim vspešnim: Pozdrav, petje (Trboveljsko pevsko društvo); slavnostni govor, vpisovanje novih udov in volitev stalnega odbora. Prosta zabava. Toraj vrli Dolanci in zavedni sosedje, na veselo svidenje!

Iz Makol. (Posojilnica v Makolah) napravila je v pretekli polovici leta prometa nekaj čez 117.000 gld.; hranilnih vlog je prejela okoli 37.000 gld., in blizu toloko jih tudi izplačala. Novih posojil je dala nad 16.000 gld. Stanje danih posojil je nad 174.000 gld., stanje hranilnih vlog pa nad 180.000 gld. To so gotovo lepe številke za zavod, ki deluje v neznatnem tržišču brez vsakega c. kr. urada. Ljudem se to kaj dobro prilega, da jim ni treba denarjev svojih daleč nositi, in da jih brez odpovedi vsak uradni dan lahko dobijo, kolikor potrebujejo. Za posojila se oglašuje v eno mer toliko prošnikov iz bližnjih in dalnjih krajev, da pri najboljši volji ni mogoče vsem ustrezati. Blizu trideset župnij na okrog ima tukajšnja posojilnica v svojih zapisnikih. Tako po ceni se nikjer drugod denar ne dobiva, in tako po domače, prijazno ter uljudno se nikdar drugod s strankami ne ravna, pravijo ljudje. Kmečke posojilnice naj bi delovale vse le z majhnimi opravnimi deleži, in skrbno varovale svoje dolžnike mnogih potov in nepotrebnih stroškov. Posojila naj bi se dajala večinoma le na osebno

veljavo, pa se na drage uknjižbe. Dobičkolovje bodi jim neznano, blagor in pomoč revnemu ljudstvu edino načelo!

Od sv. Miklavža v Ljutomerskih goricah.

Dne 2. t. m. je bil tukaj pokopan obče spoštovani posestnik Vido Karba, ki je po dolgotrajni, sila mučni plučni bolezni, previden s sv. zakramenti v 54. letu dobe svoje mirno v Gospodu zaspal. Pokojnik je bil mnogoletni sodnijski sluga v Ormoži ter je prinašal posestnikom v tem okraji večinoma zelo neljuba pisma. Pokojnik ni bil mož, da bi se, ko je kakemu kmetu izročil kako tako pismo, porogljivo nasmejal, ampak je imel za vsakega kako tolažilno besedo, in baš zbok tega hvalevrednega svojstva so ga ljudje radi imeli. Na njegovem grobu žaluje udova in četvero otrok. Bodi blag spomin vrlemu možu, naj v miru počiva!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Kolikor se sedaj misli, snide se državni zbor dne 23. septembra ter dobi novo vojaško postavo v posvetovanje. Kaj pa namerava tista postava, še ni znano. — Minister za državne finance, dr. Steinbach, biva te dni pri grofu Taaffe v Nalžovu. Ima pač važne posle, da mora k njemu! — Župan dr. Prix mora brž slovo vzeti od svoje »častne pa masne službe«, prišel je pri vladi v zamero in kolikor se sodi, po pravici, kajti nič ga ne skrbi volja vlade in jo prezira, kjer je tako za njegove liberalne moževe potreba.

Štajarsko. Knezoškof dr. Zwerger so še živi, da-si se vsak dan pričakuje »bela žena«; trpijo pa neznošljive bolečine molčeč in udani popolnem v božjo voljo. — V soboto je bila od Gradca doli strašna nevihta, nalivi in toča. Veliko živine in tudi nekaj ljudij je našlo smrt v naglem nalivu. — V Lipniškem okraji je voljen Morre za drž. poslanca in »baron« Pistor je propadel, torej ga mi še obdržimo nadalje!

Koroško. Drž. poslanec za Beljak, dr. Steiner, misli neki odložiti svoje poslanstvo in dobi za naslednika znanega kričača Ghona; le-ta zastopa doslej tudi slov. volilce v Velikovskem okraji. Z njim pa tudi Nemci niso več zadovoljni in odtod njegova misel, da se preseli v Belakiški okraj. — Judom se dopada sveži zrak te dežele, kajti po vseh kopališčih jih človek lahko vidi, ne more pa se reči, da z veseljem, saj jud ne prinese nič dobrega v deželo.

Kranjsko. V nedeljo je bil v Novem mestu katoliški shod; bilo je na njem čez 4000 mož in vdeležilo se ga je tudi dokaj posvetne gospode iz mesta in okolice. Našemu rojaku, dr. Slancu, ki je ondi za odvetnika, pa ta shod ni bil kaj pogodu, zato ga je prec opisal, pa ne vsprašajte nas, kako? Mož se je do dobra naučil pri liberalcih, nemških in drugih, kako se rabi blato mesto črniti! — Narodna čitalnica v Kranji slavi v nedeljo 30letnico svojo in pričakuje, da se je vdeležijo vsa večja slov. društva.

Primorsko. Za deželni zbor v Gorici se voli dne 5. septembra nov poslanec in laške možicelje hudo jezi, da se je razpisala volitev v slov. in nemškem jeziku, da-si v okraji Tolmin-Ajdovščina ni brž niti enega laškega volilca. — Bralno društvo pri sv. Ivanu tik Trsta je pristopilo družbi sv. Cirila in Metoda ko pokrovitelj ter jej je v ta namen odposlalo 100 fl.

Hrvaško. Že bode dve leti, kar nima hrv. ljudstvo svojega nadškofa in vendar je velika potreba za-nj, ker pomožni škof dr. Pavletić boleha ter ne more deliti niti sv. birme niti mašniških redov. Ali kaj je to

ogerski vladi mar? — V mestnem zastopu je večina na strani madjaronskih mož in dela z manjšino po madjaronski t. j. zatira jo, kolikor in kjer jo more. Celo interpelacij jej ni dovoli.

Ogersko. Načrt za postavo o civilnem zakonu je neki v ministerstvu že gotov, ali noben minister se ne upa z njim pred svitlega cesarja, boječ se, da nič ne opravi. Mora torej lep načrt biti! — Vojno ministerstvo je odredilo, da mora vojno uradništvo odpisovati madjarski, ako dobi madjarsko pismo. Kako je pa pri nas? Tu velja le nemški!

Bosna. Drž. minister baron Kallay je odpotoval v Bosno, da si ogleda nove naprave in urade po deželi. Pravi se, da najde brž veliko nereda pri nekaterih uradih. Nam se dozdeva, da baron Kallay ni mož za to, da jih odpravi!

Vunanje države.

Rim. Te dni se pričakuje, da izide nova enciklika sv. očeta Leona XIII. V njej razpravljajo neki verske razmere na Ogerskem. Daj Bog, da dobi enciklika uspeha, kakor ga sv. oče in z njimi ves kršč. svet želi.

Italija. Ministerstvo razglašuje, da kolere sedaj v celi državi ni več, ali v raznih listih se bere, da mu v tej reči ne gre veliko vere, kajti v Napolji še razsaja bolezen, ki je koleri podobna, kakor jajce jacu. — Imbriani, velik sovražnik naše države, je zopet izvoljen v drž. zbor, ne vemo, če je njegova izvolitev vladi posebno ljuba.

Francija. Arton, znan sem od »Panama-goljufije«, je jud in torej pri vladinih možih jako ljuba oseba, ali poteplje se sedaj po drugih državah, ker bi ga doma morali dejati v zapor. To pa vladi ni povolji in zato pazi posebni redar na-nj, da ga kje drugi ne zaprejo. Lepa vam ti je to pravica! — Za nove volitve se pričakuje hudih ur, največ za vlado, toda ona ima moč v rokah in je skorej gotovo, da dobi zopet večino poslancev za-se.

Anglija. Homerule ali ustava za irsko kraljestvo je srečno dognana; z njo dobi irsko ljudstvo nekaj pravice, ali bode mu jih še premalo, kajti rane, katere seka lutrovstvo, so preveč boleče in homerule je le nekaka obveza za-nje, ne pa zdravilo.

Nemčija. Nemška vlada ne more dognati trgovinske zveze z rusko vlado, kakor bi je rada, zato pa zdaj obe državi druga drugi nalaga carino na blago, katero pride ali gre v drugo državo. To je za trgovce sila hudó in s tem mislite vladi, da prisili druga drugo do zveze. Bode nazadnje res tako, toda koliko trgovcev bode vsled tega ob premoženje! — Cesar Viljem se mudi še vedno na Angleškem, ali ga ne trpi doma?

Rusija. Trgovinska zveza z našo državo bode v kratkem gotova in enaka tisti s francosko državo in po takem za našo ugodna. — Govori se, da imate ruska in italijanska država med seboj tajno zvezo; vsled nje podpira italijansko državo ruska, ako pride v boj s francosko, italijanska pa podpira rusko v nje zadevah gledé na balkanski otok t. j. Turčijo itd.

Bolgarija. Knez in kneginja sta se podala v Brailo ter je ondi velik vsprejem za razne dostojanstvenike. Knez išče vidno nagnjenja pri svojem ljudstvu, ali ga najde?

Turčija. Mohamedanci v Egiptu so prosili sultana, naj jih reši vsiljenca t. j. angleških vojakov, toda sultan brž ne misli na to, saj je še jabelko za-nj pre-kislo.

Afrika. Kralj dhomejski, Behanzin, se dela norca iz francoskih vojakov, kajti sedaj prosi za mir, sedaj pa se izgovarja, da mu ljudstvo ne pripusti, naj sklene mir s tujci. Vsled tega začne se brž iznova vojska. — Z

dahomejskim kraljem potegne sedaj pa brž ko ne tudi marokanski sultan, Mulej Hasan. S tem bode pa vojska tem huja.

Amerika. V Braziliji še ustaje ni konec, vendar si ustajniki ne upajo prav naskočiti trdnjave La-Platte. Kar še ni, pa že bode. — V »združenih državah« ostane slej po prej tudi srebrni denar, kar je raznim judom — bogatinom prav neljubo, kajti tako ne bode za-nje nič zaslužka pri premembi, ker le-te ne bode.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Konec.)

»To je ladija!« zakliče Sokol. »Poslali so nam jo na pomoč. Da bi le ne šli mimo nas«. Potem je zavpil: »Hoop! hoop!« in veslal z največjim naporom. In res je rasla lučica in v rudeči nje svetlobi se je videla velika ladija. Bila je še zelo daleč; toda bližala sta se ji. Priplula sta na široko derjavo, ki je pa tekla v nasprotno stran. Hipoma se zlomi drog. Bila sta brez vesla. Na srečo je zadela plav v drevo in obvisela v njega vejah.

Začela sta oba klicati na pomoč; toda šumenje vodovja je oglušilo njijina glasa.

»Strelim«, reče Sokol; »zagledajo luč in začujejo strel«. Brž dvigne puško kvišku; ali mestu strela se je slišal le zamolkel plesk petelina. Smodnik se je bil zmočil.

»Obečal sem očetu tvojemu, da te rešim; plaval bom k ladiji, druge pomoči ni. V imenu božjem!«

Izgovorivši te besede skoči Sokol v vodo. Nekaj trenutkov je videla Micka njega glavo in rame. Ali v kratkem jej izgine izpred očí. Če tudi je bistri tok oviral njega gibanje, kakor bi ga kaj za hrbet vleklo, vendar je hitel naprej. Bil je izvrsten plavec. Gosta žoltasta voda mu je metala pene v oči; zategadelj je dvignil glavo, sopel in oči uprl v temo, da bi zagledal ladijo. Tu pa tam ga je silnejši val potegnil nazaj ali vzdignil kvišku; sopel je čimdalje težje in čutil, da mu kolena drevené. Začel je obupno razrivati vodo z rokami. Lice se mu je napihnilo, usta so bruhala vodo, oči se mu napele. Luč se je bližala. Ladija je plavala k njemu; nosil jo je sam ta tok, s katerim se je on boril. Hipoma čuti, da so mu popolnoma odrevenele noge. Še nekoliko obupnih naporov... ladija je že blizu... »Na pomoč, na pomoč!...« Ostale besede je oglušila voda, ki mu je zalila grlo. Ugreznil se je. Val je šel čez njegovo glavo, ali prišel je iznova na vrh. Ladija je čisto blizu. Čuje se že pljuskanje vesla; zadnjič zakliče na pomoč. Slišali so ga, kajti pljuskanje je postalo hitrejše. Toda Sokol se je ugreznil vnovič. Ugrabil ga je silen vrtinec... Čez hipec se začrni na valovju, potem se dvigne jedna roka nad vodo, potlej druga, a na to izgine v vrtincu.

Med tem je bila Micka sama na plavi pri trupu očetovem; zrla je kakor blazna v daljno luč in klicala obupno na pomoč. Čez nekaj časa jo prenesejo krepke roke v čoln... Dva meseca poznej je prišla iz bolnice v Barbaceni in se peljala z denarjem, katerega si je izprosila pri dobrih ljudeh, v Rio de Janeiro. Iskat je šla starega gospoda. Medla in tresoča potegne za zvonček pri vratih. Odprl jej je tuj neznan človek.

»Ali so gospod Blagotinovič doma?«

»Kdo je to?«

»Stari gospod«. Tu pokaže vizitnico.

»Umr! je«.

»Umr! A sin? ... gospod Antonio?«

»Odpoval je«.

Duri so se zaprle pred njo. Vsedla je na prag in si otirala obraz. Bila je zopet v Rio de Janeiro sama brez pomoči, brez zavetja, brez denarja.

Naj li tu ostane? Nikakor ne! Prosit pojde v pristanišče kapitanov, da bi jo vzeli s seboj; in če se je usmilijo, prepotuje Laško proseč si kruha in vrne se v Bistrico. Šla je v pristanišče in se plazila krog nemških in laških kapitanov; toda niso je hoteli vsprejeti. Spat je hodila pod nek most; živila se je s tem, kar je izmetala voda.

Slednji dan brž, ko se je zdanilo, je že bila pri ladijah proseč milosti; ali vsak dan brezuspešno. Med tem so jo zapuščale moči; čutila je, da skoro umre, kakor so umrli vsi, s katerimi jo je vezala usoda.

Nekega dne se s trudom privleče v pristanišče; mislila si je, da je to poslednjikrat, ker jutri ne bode več imela dovolj moči. Sklenila je iti brez prošnje na katerokoli ladijo plovečo v Evropo in se skriti kje nekaj dni. Saj je ne bodo vrgli v vodo, ko jo najdejo med voznjo. Toda pri mostiču, ki vodi na ladijo, so dobro pazili na prišlece; stražnik jo je sunil proč.

Vsedla je na bruno pri vodi in se jela smejeti... Sirotico je ogrnila blaznost. Prihajala je še zmirom v pristanišče. Ljudje so se je privadili in jej dajali tu pa tam kako miloščino. Ona je ponižno zahvalila smeje se, kakor otrok. Trajalo je to kaka dva meseca. Nekega jutra pa ni prišla k ladijam in odslej je niso več videli. Časnik policijski je prinesel drugi dan le novico, da so na pristaniškem nasipu našli telo mrtvega dekleta, neznanega imena in rodü.

Po Sienkiewiczu priredil J. Sattler.

Smešnica. Hlapec je prišel iz nemških krajev domov in se je delal, kakor da ne zna več slovenski ter je hvalil dobro življenje pri Nemcih. »Tam«, pravi, »mehr Wasser trinken, als pri nas vina saufen«.

Razne stvari.

(Nova cerkev.) Dnes so mil. knez in škof blagoslovili in vložili temeljni kamen nove cerkve oo. frančiskanov v Mariboru. V pričo je bil od c. kr. namestnije v Gradci c. kr. dvorni svetnik, grof Chorinsky; od c. kr. okr. glavarstva v Mariboru g. Fr. Kankovsky, c. kr. okr. glavar in g. Julij vit. Vistarini, c. kr. okr. komisar; od mesta g. Albert Nagy, župan in dr. Ivan Schmiderer, podžupan ter stolni dekan, prelat Franc Kosar, stolni korarji Lovro Herg, dr. Iv. Križanič, stolni župnik J. Bohinc, ravnatelj Karol Hribovšek, dr. Josip Pajek, iz Bistrice častni korar A. Hajšek, iz Slatine nadžupnik A. Fröhlich itd. Ljudstva pa se ve, da je bilo veliko, vsa slovesnost je bila jako ganljiva.

(V Marija-Celju) bode kakor se nam poroča, zastopal slovenske romarje č. g. dr. Medved, stolni vikar v Mariboru ter on tudi daruje romarsko sv. mašo v Neubergu in slovensko pridiguje romarjem v Marijnem Celju. Opozarjamo oponavljaje, da bo posebni vlak, kateri vozi že od Ljubljane, vozil iz Celja ob 9:21 zveč. in Maribora ob 11. zvečer ter pelje brez premembe do Neuberga, kamor pride že ob 5:5 zjutraj v soboto, dne 12. avgusta.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Brežicah šteje 115 udov in v nje odboru so ti-le gg.: Predsednik je Andrej Levak, veleposestnik v Brežicah, kaplan Jože Mešiček, zapisnikar in merosodnik Karol Gregorič, blagajnik.

(Odlikovanje.) Nadzornik v moški kaznilnici v Mariboru, Karol Drnovšek, je dobil srebrni križec za zaslug s krono.

(Razstava.) Na c. kr. učiteljski v Mariboru so od dne 11. do 16. avgusta razna učila na razstavi in je želeli, da si jih ogleda vsak, kdor se zanima za napredovanje ljudske šole.

(Ženska podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda v St. Juriji ob juž. žel. ima dne 13. avgusta t. l. ob štirih popoldne svoje letno zborovanje pri »Cestnem Jožetu« zbičajnim vspešdom. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. — Isti dan zboruje podružnica sv. Cirila in Metoda v Teharjih in po zborovanji je tombola.

(Ustanovitev »Kmetijskega bralnega društva«.) Z odlokom dne 16. junija t. l. št. 14,153 je vis. c. kr. namestnik nam potrdila pravila »kmetijskega bralnega društva v št. Ilju v slov. Goricah«. Imenovano društvo bo imelo dne 27. avgusta t. l. svoje osnovalno zborovanje. Vspored se naznani v časnikih. K obilni udeležbi vabi vse slov. rodoljube in prijatelje, posebno sosedna bralna društva, osnovalni odbor.

(Sadje.) Po Gorenji in deloma tudi Spodnji Avstriji je letos toliko sadja, da ljudje ne vedo, kam z njim. Cena pa je zato moštu tako padla, da ga dobi človek lahko 1 hl. za 3 gold. 50 kr.; lani pa s težavo za 6 gold.

(Cvet in klas.) Nemčurkim glasilom v Mariboru in drugod gre zahvala, da se slov. napisi ali tudi naznanila na oglih v Mariboru in Celji redno zamažejo, češ, da so sramota za »nemška« mesta. Tako se je zgodilo tudi z naznanili »slov. pevskega društva« v Mariboru, toda dva lopova so tokrat zasačili ter so jih izročili zasluženim kazni.

(Društva.) Novo ognjeglasno društvo snuje se v Veliki nedelji) in dobi, kakor je edino prav, slov. poveljevanje. — »Bralno društvo« v Št. Pavlu v Savinjski dolini priredi v nedeljo dne 13. avgusta pouk v sadjerji. V jeseni pa razdeli mlada drevesca svojim udom.

(Železnica.) Okr. zastop na Ptui je dovolil 3000 gold. za železnico, ki se napravi iz Ptuja v Krapino, ako bodo napisali slovenski in klici na postajah tudi slovenski.

(Tiskovine.) V tiskarni sv. Cirila v Mariboru se dobi »zapisnik cerkvenih stolov« za leto 25 kr.

(Bralno društvo) pri sv. Juriju ob Ščavnici priredi v nedeljo, 13. avgusta, veselico v gostilni g. Vaupotiča s sledečim vspešdom: 1.) Pozdrav predsednikov. 2.) Slavan (moški zbor). 3.) Slavnostni govor. 4.) Bojna pjesma (moški zbor). 5.) Deklamacija. 6.) Za dom (moški zbor). 7.) »Oreh«, igra. 8.) Domovine (moški zbor). 9.) Godba. 10.) Samospev s spremljevanjem glasovirja. Na obilno udeležbo vabi vse rodoljube odbor.

(Okr. šolski svet.) Okr. zastop na Ptui je izvolil v okr. šolski svet te-le gg.: dr. Jakoba Ploj, odvetnika in Simona Ožgan, c. kr. notarja na Ptui, Jožefa Zelenik, veleposestnika pri Sv. Urbanu, Antona Gregorič, uradnika na Ptui in Franca Koser, c. kr. poštarja pri Sv. Lovrencu v Slov. Goricah.

(Vojaško.) V Franc Jožefovo vojašnico pri Mariboru se vrnejo prihodnje leto zopet vojaške šole za kadete. Poslopja je res škoda, da se rabi za vojake.

(Samomor.) Na Ptui se je ustrelil J. Sieber, uradnik pri odvetniku dr. Čuček ter je zapustil več nedoraslih otrok.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Wolf Janez 11 gld. (ustn. in letn. dopl.), Atteneder 11 gld., Krančič 11 gld., Vreže 10 gld., Vaclavik 5 gld., Kitak 5 gld., Sparhakl 3 gld., Stolz 2 gld., Horjak 1 gld.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Janez Vreže je dobil stalno službo kateheta na deski in meščanski šoli v Mariboru; č. g. Gregor Hrastelj, kaplan v Slivnici pri Mariboru, župnijo sv. Marjete v Selnici ob Dravi in č. g. novomašnik Peter Štefan pride za kaplana k Sv. Petru nižje Maribora.

Loterijske številke.

Trst 5. avgusta 1893:	81, 28, 64, 77, 70
Linc „ „	21, 23, 46, 20, 4

Učence večega slovenščine in nemščine, dobro šolsko izobraženega, vsprejem takoj v mojo trgovino z mešanim blagom.

1-2 Josip Širca, trgovec v Žalci.

Kmetija s kovačijo,

eden četr ure od Šoštanja oddaljena, prodaje se prostovoljno. Polje redi troje goved in nekaj prešičev. Kovačnica na vodo ima prostora za šest do sedem delavcev. Poleg tega pa je pri kovačnici tudi mlin z dvema tečajema. Hišna, kakor vsa druga poslopja so v prav dobrem stanu.

Kupec temu posestvu zgleda naj se pri zdolaj podpisanem sedanjem posestniku v Ravnah, kjer se kupne pogodbe takoj ustmeno poizvejo. — Celo posestvo prodaje se z živino in orodjem vred ali pa tudi brez tega.

Ravne pri Šoštanju.

Marko Miklavžina.

Na prodaj.

Podpisani proda svojo hišo v Negovi št. 10 z vrtom. Najbolj bi bila sposobna za gospode v pokoju, ker je le 50 korakov od cerkve oddaljena.

Karl Spirk, gostilničar.

2-3

Uradne in trgovske
KUVERTE
s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Neoženjen mož,

kateri razume vsako gospodarsko, kletarsko in sodarsko delo, želi službo v graščini ali večjem župnijskem hramu na slovenski zemlji. Več pov. upravnistvo tega lista.

Hram na voglu

v vojašniški ulici (Kaserngasse) št. 2 v Mariboru se iz proste roke prodaja. Več pov. lastnik.

2-3

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je „Duhovni Vrtec“

v V. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 stranih še poduk za sveto birmo in 116 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom . . . 85 kr.

„ „ „ „ s kopčo 95 „

„Poduk za sv. birmo“ 10 kr.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kose, kose. kose!

Uljudno se naznanja, da je dobil Josip Širca, trgovec v Žalci, novo zalogo najboljših kos. Le-te so iz najvlačnejšega in iz najtrdejšega srebrnega jekla izdelane, dvakrat kaljene, prav lahke in posebno lepo speljane.

Taka kosa zdrži ojstrino tako dobro, da jo je treba le malokrat zopet sklepati in da lahko ž njo najtrdejšo travo po 100 stopinj neprenehoma kosiš, da si jo s kamenom enkrat nabrusiš.

Vsaka popisanih kos ima vsekano znamko poljedelskega orodja in besedo „Garantie“.

Slednjo tako koso, če ni dobra, zamenja Josip Širca z drugo novo koso.

3-3

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvršeni konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferlinec,
gospodske ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko.

25

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih **zrcal in podob**

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačnim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrirani ceniki brezplačno in franko. 5-20

Harmonična zvonila

z jarmi vred proti poroštvo, da so dobro vglasbena in iz najfinije robe.

Zvončke za na steno, zvončke za službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po 6, 8, 10 gld. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

lustre, svetilnice, svetilnike za na steno, kanontablice, masivne iz zmesi zlata podobne po izvrstno okusnih modelih lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate bile, in so trpežne za več, kakor 100 let, solidno delane in jih po nizke ceni priporočuje

Albert Samassa,

strojev c. k. dvorni zvonar in fabrikant in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko. 6

Železnato vino

izdelano od G. Piccoli, lekarka v Ljubljani.

To vino ima v sebi železnat preparat, ki ga tudi najslabši želodec lahko prebavlja, zato izvrstno upljava na osebe, katerim manjka krvi in katere so oslabiljene po boleznih.

Zato se posebno materam priporoča, katerim je mar zdravje svojih otrok. Bolezni, katerim je mladež podvržena, na blede, suhe in boleaste otroke vsled pomanjkanja krvi močnejše upljavajo ter jih hitreje in lažje premagajo, kakor zdrave in močne.

To vino krepi želodec, slast do jedi poveča, pospešuje prebavljanje, pomnoži kri, katera nam je toliko potrebna in da zdravo lepo barvo, kakor jo imajo zdravi ljudje.

Cena za eno steklenico 1 gld. Veče steklenice 1 gld. 50 kr.

Vnanja naročila izvršujejo se takoj po povzetju. 3-12

Zavod šolskih sester v Mariboru. 1-3

Podpisano predstojništvo javlja s tem p. n. občinstvu, da bode zavod imel v tekočem šolskem letu 1893/94 penzionat za dekleta, šestrazredno dekliško šolo, pripravljalni in 1., 2. in 3. razred zasebnega ženskega učiteljskega tečaja za učiteljice ženskih ročnih del in otročji vrt. Sprejem v dotične razrede in sprejemna skušnja bode 15. in 16. sept. t. l.

Predstojništvo zavoda šolskih sester.

Zahvala.Pri slavnosti zlate sv. maše č. g. župnika **Franciška Rath-a**, dne 27. julija t. l. zbrani p. n. gostje zložili so za tukajšnje šolarsko knjižnico znesek 12 gld., za katero znatno darilo se s tem izreka pristrčna zahvala.

Šolsko vodstvo Sv. Lovrenc na Drav. polji, dne 1. avgusta 1893.

Fr. Šorn, nadučitelj.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure

čistilne mlince za žito

rezalnice za krmo

samodelujoče

aparate proti peronosperi

tlačilnice za vino

tlačilnice za sadje

mlince za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v

obdobje: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo

razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrirani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in

poštino pristo.

Najkulturnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene se se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Zaupni mož v vsaki fari.

Velevažno, čez četrto stoletje obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje vživajoče domače denarstveno podjetje (poroštevni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegiran ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznana blagovosno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsaki fari po jednega zaupnega moža z nalogo pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje vživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zasluček za mnogo let, blagovolijo naj pol znamko .201.191. Graz postlagernd v več poizvedeti. 15-15

Izborno proti boleznim žolčnika

Štajerska deželna Tempeljska in Styrijska slatina

Najboljša svežina pijača

vedno sveža napolnitev v novem natakalnem preduhu, kamor se slatina naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatec-Slatini, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu. 6-6

Gračinsko oskrbnništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8-10 gold. 12

OZNANILO.

S šolskim letom 1893/4 se oddajo tri štipendije po 300 gld. to je tri sto forintov a. v. za medicinece, kateri imajo na Štajarskem domovinsko pravico. — Prošnje s krstnim in domovinskim listom, z dokazom o dovršenih študijah in z reverzom, naj se pošiljajo do 1. septembra deželnemu odboru. Vse drugo glej v št. 30. tega lista. 2-2

Gradec, dne 15. julija 1893.

Od štaj. deželnega odbora.

OZNANILO.

Zavarovanje poljskih in travniških pridelkov proti škodi po ognju prevzame cenó

„Unio catholica“

društvo za vzajemno zavarovanje na Dunaji.

Glavno zastopništvo v Gradcu Radetzkystrasse 1.

Škode se takoj cenijo in pravično izplačujejo.

Katoličani, kateri se hočejo tem društvu pridružiti, naj se oglašijo pri zastopništvu v Gradcu. Zastopniki za dežele in na kmetih se iščejo. 4-6

Oelz-ova kava

priznana najboljši in izdatnejši dostavek h kavi. Dobi se v vseh prodajalnicah za špecerijsko in povzhitno blago.

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po 2 gld. 10 kr. 5-15